

בחיפוש אחר אוצרות ביקורתית

בעקבות הביקורות שנשמעו לאחרונה על דוקומנטה 14 ועל הביאנלה של ונציה, נואה סימבליסט חוזר אל הספר/כתב העת *אוצרות ביקורתית* (*Curating Critique*) כדי לבדוק האם והיכן אוצרות וביקורת עשויות להיפגש כיום

סקירה מאת נואה סימבליסט דצמבר 6, 2017

**, *Curating Critique* Marianne Eigenheer, Barnaby Drabble, Dorothee Richter (eds.),
, 2011On-Curating 9Frankfurt am Main: Revolver, 2007, reissued as**

מהי ביקורת? מהי מטרתה וכיצד משתמשים בה, ובמיוחד ביחס לפרקטיקה אוצרותית? לדידם של הבקאים בשיח התיאורטי והביקורתי הרווח בטקסטים אוצרותיים בשני העשורים האחרונים, העמדה הביקורתית היא ערך עליון. היא כל כך נפוצה עד שלעתים קרובות איש לא טורח לבחון אותה כלל. יש המוצאים נחמה בשיח זה, במילות הקוד שמסמנות השתייכות לקהילה בעלת רעיונות משותפים, בעוד עבור אחרים הביקורתיות מתאפיינת בקוצר ראייה מחניק שיש בו יותר רהב מפוליטיקה.

תוך כדי כתיבתו של מאמר זה הופיעו עוד ועוד מאמרים וסקירות על המהדורות האחרונות של דוקומנטה והביאנלה של ונציה, וברור למדי שהיחס בין פרקטיקה אוצרותית וביקורת הוא בעייתי ולא פתור. רבים תפשו את המצגים הפוליטיים של דוקומנטה 14 כריקניים ואפילו כמחזקים את אי-שוויון הכוחות בין גרמניה ליוון, זה שנגדו ביקשה התערוכה להתריס.

largepreview2.png

CURA- TING CRI- TIQUE:

[1] כריכת הספר Critique Curating, Main am Frankfurt, Revolver, 2007
יצא מחדש כגיליון 9 של כתב העת Curating-On, 2011

[אוצרות ביקורתית](#) [2] הוא אוסף של מאמרים שפורסם לראשונה בשנת 2007 ושנית בשנת 2011 כגיליון של כתב העת [On-](#)
[curating](#) [2], שהתמקד בנקודות המפגש בין אוצרות וביקורת. את הרעיון לגיליון, שערכה [מריאן אייגנהר](#) [3]
הגו, [ברנבי דראבל](#) (Eigenheer) [4] ו [דורוטה ריכטר](#) (Drabble) [5] את בהקדמה מצטטים וריכטר דראבל (Richter).
[הגדרתה](#) [6] של [אירית רוגוף](#) [7] את מחדש לשקול": הגיליון מטרת להגדרת פתיחה כנקודת הביקורת למהות (Rogoff)

התבנית", כלומר, להעריך מחדש את היחסים בין אמן, אוצר, תערוכה וקהל. בהסתמך על לואיס אלטוסר (Althusser), הם שואלים כיצד יכולות תערוכות לכוון את הסובייקט הצופה. נקודה זו מעלה סוגיה נוספת, שמאמרים רבים באוצרות ביקורתית חגים סביבה: כיצד תערוכות מתמודדות עם הבעיות המובנות בחברה, ויותר מכך, עם אלו שמובנות במוסדות שבהם התערוכות מוצגות.

גישות מוסדיות, אירית רוגוף: על רצינות בעולם האמנות

דורותה ריכטר מצביעה על כך שהמוזיאונים והפרקטיקה האוצרותית הופיעו במקביל לאידיאלים המודרניסטיים לגבי המרחב הציבורי. לדוגמה, בעקבות המהפכה הצרפתית הפך ארמון הלובר (Louvre), ששירת את האצולה, למוזיאון עבור הציבור. שינוי זה של הנמען היווה ביקורת שהופנתה לא רק אל המערכת הפוליטית אלא גם אל ההקשר שבו אמנות נוצרה והוצגה. המצאת המוזיאון הייתה, למעשה, חשיבה מחדש על עצם המבנה בו נחווית האמנות. אך כפי שאנו יודעים היטב, הפצעתם של הדמוקרטיה והמוזיאון לא הייתה חפה ממגננוני כוח. הקפיטליזם ומדינת הלאום באו חיש מהרה במקומה של האצולה. הסחרת האמנות והתמסדות המוזיאונים גררו אחריהן ביקורת של האמנים כלפי המבנים החדשים. לאורך המאה העשרים, ההיסטוריה של המוזיאונים, האוצרים שפעלו בהם והאמנים שיצרו עבודות לתערוכותיהם הובילו לסדרה של מחוות ביקורתיות, מהאוונגארד אל הניאו-אוונגארד ואל ה"ביקורת המוסדית". הדבר היחיד שהוכיח עמידות כמו זו של מערך הכוחות היה צורות שונות של ביקורת שצצו ושוב כדי לאתגר אותו.

אוצרות ביקורתית נכתב בהקשר של המאה העשרים, בתקופה שבה אנדריאה פרייזר (Fraser), אחת מהאמניות הבולטות בתחום הביקורת המוסדית, הצהירה: "האחוזון העליון זה אני" ([1% c'est moi](#)) [8]. פרייזר מראה במאמר זה כיצד עבודות אמנות המכילות ביקורת כלפי הממסד עלולות להיות מנוכסות בקלות בידי הכוחות שאותם הן מבקרות. באופן דומה, [מריה לינד](#) [9] ל בראין (Lind), [אוצרות ביקורתית](#), מביעה חשש שתוכניות הפעולה הרדיקליות של מוסדות כמו המוזיאון המודרני בסטוקהולם ([Moderna Museet](#)) [10] או [הקונסטבראין במינכן](#) [11] שבהנהגתה, או אלה של אוצרים כמו [צ'רלס אש](#) [12] זאת. לרדיקליות שמתנגדים וכלכליים פוליטיים כוחות של בסביבה להתקיים יכולות אין, (Esche) מכיוון שקיימים מבנים חזקים ממוסדות או אוצרים אלה, שהופכים פעולה רדיקלית לנורמלית בכך שהם מקהים את תער הביקורת. האוצרת [אסטה מטה באוור](#) [13] עם בראין זה טוען מעלה היא גם (Bauer) [מריס בביאס](#) [14]. (Babias) באוור מצינת שפרקטיקה ביקורתית יכולה להיות מגויסת לצרכים אידיאולוגיים על ידי כל גוף, כולל הצבא הישראלי, לפי ניתוחו של [איל יצמן](#) [15], שהראה כיצד נוצל השיח המרחבי העכשווי כדי לקדם את כיבוש פלסטין.

אנדריאה פרייזר, 'L 1%, moi est'c. מוזיאון ברצלונה לאמנות עכשווית MACBA

במאמרה המופיע בהמשך הכרך "כלכלות שקריות - עת להערכת מצב", [רבקה גורדון נסבית](#) [16]: שואלת (Nesbitt) "למה מכוונת הביקורת? האם מטרתה לגרום לשינוי או להעלות מודעות?" בשאלה זו היא מתייחסת לסוגיה מרכזית בפרקטיקה האוצרותית שעוסקת בביקורת פוליטית. היא מצינת שפרויקטים רבים של אמנים הקשורים ל"אסתטיקת יחסים" יצרו מצבים שייצגו תופעות חברתיות, אך לא התייחסו מעולם למערכת היחסים המתקיימת בין פרקטיקות אלו ובין שוק האמנות. היא מוסיפה שכדי לטפל בסוגיה מרכזית בייצוג של חברתיות, כמו אי-שוויון בהכנסה, צריך קודם כול להידרש לבעיות שבתוך עולם האמנות. היא מספרת שבסקוטלנד רוב המימון המוקצב לאמנות מגיע אל המוסדות ולא לידי האמנים, ומצטטת סטטיסטיקה שמראה שרוב האמנים אינם מסוגלים להתקיים מאמנותם. נסבית בוחנת [תוכנית שאירגנה מריה לינד](#) [17] במוזיאון קונסטבראין שבמינכן, שבחנה התארגנויות עצמיות של קבוצות אמנים כאמצעי ליצירת שינוי בעניין אי-השוויון בהכנסה הטיפוסי לכלכלת עולם האמנות.

בעוד לפנינו קבוצה מכובדת של כותבים שכרוכים יחדיו בכרך מעורר עניין, באוצרות ביקורתית חסר ניתוח רציני של דוגמאות מפרויקטים של אמנים שמתמודדים עם סוגיית החתירה לשינוי ופועלים מעבר לייצוג של חולאים חברתיים כדי להעלות את המודעות לסוגיות חברתיות. [שיוק ויראלי](#) [18] של [קרי יאנג](#) [19] ו מינכן בקונסטבראין (Young) [לו היית חי כאן](#) [20] של מרתה רוסלר (Rosler) בקרן דיה (DIA) אמנם הוזכרו שם, אך נעדרו דוגמאות שלדעתי מראות מעבר מהותי יותר מייצוג אל הממשי, כמו [פרויקט תאגיד החיים הטובים](#) [21] של [Mejor Vida Corp](#) [21] (של [מינרבה קוובס](#) [21] אשר, (Cuevas) מספק מוצרים ושירותים ללא תשלום. וכן יש לציין את [Project Row Houses](#) [22] של ריק לואו (Lowe) שמספק ומארגן שירותי דיור, חינוך וקהילה חינוניים או מסובסדים. בחינה נרחבת יותר של פרויקטים מעין אלה הייתה יכולה לבסס את הדיון בשאלת ההבדל בין העלאת מודעות לבין יצירת שינוי.

[23] [The+Revolution+is+Us+-+Carey+Young.jpg](#)

[24] קרי יאנג, המהפכה היא אנחנו!, 2004
אנימציה דיגיטלית בלופ

© קרי יאנג. באדיבות גלריה פולה קופר, ניו יורק

בעיה נוספת באוצרות ביקורתית היא היעדר ניסיון רציני להגדיר מהי ביקורת. במאמר "the Sounding – Thinking-Merz" מנסה (Maharaj) ביחס למופע הראווה (spectacle). הוא מגדיר מופע ראווי כהתנסות חסרת-דעת של החושים, בעוד ביקורת היא ניתוח דיסקורסיבי קפדני. במאמרו "position/Ex the Organizing – Function Curatorial The" טוען [אוליבר מארשט](#) [26] אף אולם. פוליטי ציבורי מרחב להיות הופכת התערוכה כאשר האוצרותית הפרקטיקה אל חודרת שהביקורת (Marchat) לא אחת מההגדרות הללו עוסקת ביחס המשתמע שבין ביקורת לשיפוט.

במאמרה "[מהי ביקורת](#) [27]" (2001), ג'ודית באטלר (Butler) מצביעה על "הקבלה מעניינת בין מה שריימונד ויליאמס

סוגיות אלו מוצאות ביטוי בכמה מהביקורות על הדוקומנטה האחרונה, כגון אלו שנכתבו על ידי ג'. צ'רלסוורת' [28] (Charlesworth), איליאנה פוקיאנקי [29] (Fokianaki) ו**יאניס וארופקיס** [29] (Varoufakis), סוזן פון פלנהאוזן [30] (von Falkenhausen) גרמניה שבין חלש/החזק יחסי את לבקר רצה, (Szymczyk) יק'שימצ אדם, התערוכה אוצר. (von Falkenhausen) ויוון באמצעות הסטת התערוכה מעיר אחת לאחרת, אך הוא הוואשם בשעתוק של שיטות הדיכוי אותן ניסה לתקוף דרך ההסטה. כך נראה שהנושאים הנדונים באוצרות ביקורתית/עדיין רלוונטיים אך זקוקים למאמץ קפדני יותר בהגדרת מושגיהם. לא יהיה זה תרגיל תאורטי בלבד אלא מהלך שיאיר את התצורות הממשיות של הביקורת בפרקטיקה האוצרותית.

ler/en [27]

Page 5 of 6

- 7%A6%D7%A8-%D7%91%D7%A9%D7%98%D7%97
 [16] <https://shiftyparadigms.wordpress.com/>
 [17] <http://www.bard.edu/ccs/findingaids/index.html/mss.004/collabar.html>
 -[18] <http://www.kunstverein-muenchen.de/de/programm/ausstellungen/20161823/2002/carey-young-viral-marketing>
 [19] <http://www.careyyoung.com/>
 [20] <http://www.martharosler.net/projects/here.html>
 [21] <http://museumarteutil.net/projects/mejor-vida-corp/>
 [22] <http://museumarteutil.net/projects/project-row-houses/>
 [23] <http://tohumagazine.com/he/file/therevolutionisus-careyyoung.jpg>
 [24] <https://tohumagazine.com/sites/default/files/The%2BRevolution%2Bis%2BUs%2B-%2BCarey%2BYoung.jpg>
 [25] <http://www.artandresearch.org.uk/v2n2/maharaj.html>
 [26] http://republicart.net/disc/publicum/marchart03_en.htm
 [27] <http://eipcp.net/transversal/0806/butler/en>
 [28] https://artreview.com/opinion/may_2017_opinion_jj_charlesworth_documenta/
 -[29] <http://www.art-agenda.com/reviews/we-come-bearing-gifts%E2%80%94iliana-fokianaki-and-yanis-varoufakis-on-documenta-14-athens/>
 [30] <https://frieze.com/article/get-real-0>